

Sagan om Bandis

En solig vinterdag när snön låg som ett täckte över hela staden skuttade en ensam vit harunge runt i parken. Hon hade hittat spår från en annan hare och följde dem runt, runt i hopp om att hitta en vän. Men hon upptäckte till slut att det var hennes egna spår hon följt och satte sig ner med en suck.

Jag har ingen att leka med, och ingen familj, sa hon. Jag har inte ens ett namn, jag har ingenting.

Då hörde hon ett ljud inifrån ett förråd i närheten. Nyfiken som hon var skuttade hon dit och öppnade dörren. Swosh! Den stora ugglan Kloksson flög ut.

– Ho ho och tack, sa han. Vad skönt att få flaxa fritt. Jag har varit instängd sedan igår. Jag skulle bara in och leta efter något att läsa och bam så åkte dörren igen.

Kloksson flög in i förrådet igen och kom ut med ett par skridskor i näbben.

– De här är magiska, sa Kloksson och släppte ner dem framför harungen. Du får dem som tack för hjälpen.

– Vilket tokig present, fnissade harungen. Harar kan såklart inte åka skridskor!

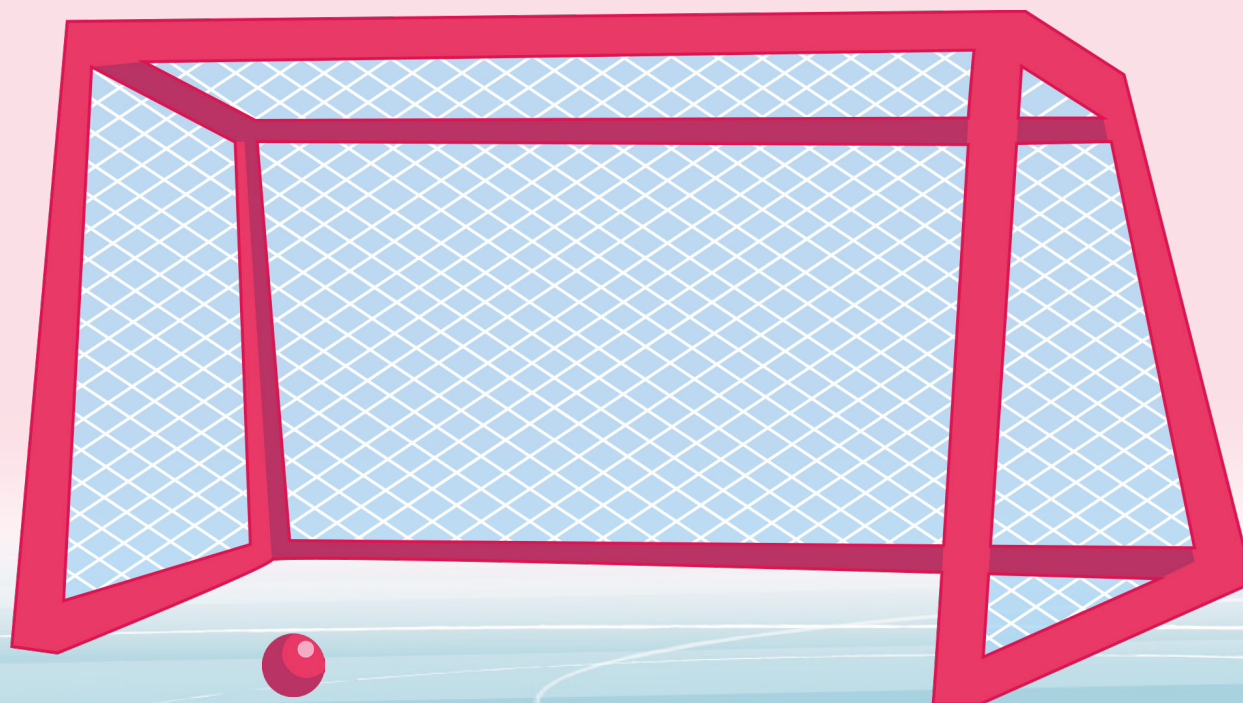
Och jag hade ändå inte haft någon kompis att åka med.

– Hooo, jodå, där har du fel, sa Kloksson. Med de här magiska skidskorna kan du göra mål, åka fort och sladda över isen som ett bandyproffs! Och de är så magiska att de kan trolla fram kompisar också.

Det var inte långt till bandyhallen och harungen hade inget bättre för sig, så hon bestämde sig för att skutta dit med skridskorna. Hon väntade tills alla gått hem och hallen var tom. Sen satte hon på sig skridskorna och gick ut på isen. Drrrrruutt. Harungen drattade på ändan direkt. Hon försökte resa sig upp men bara halkade och ramlade.

När hon äntligen lyckats kravla sig till kanten gick hon raka vägen tillbaka till parken och letade upp Kloksson som satt och läste i ett träd.

– Nååå var det skridskokul? undrade Kloksson.

– Nix. Jag vill klaga, muttrade den lilla haren. De här skridskorna är inte ett dugg magiska! Jag hade rätt, harar kan inte åka skridskor.

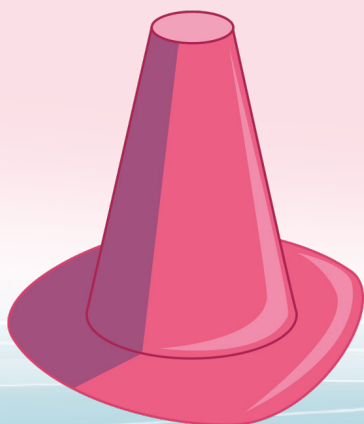
– Åh ho, ojsan, sa Kloksson och la vingen i pannan. Jag måste ha glömt säga att man måste åka många, många gånger i skridskorna för att magin liksom ska sätta igång.

Harungen gick tillbaka till bandybanan för att ge skridskornas magi en ny chans. Det var inte mycket till skridskoåkande till att börja med, mest hasa på rumpan. Men så kravlade hon fram till en stol som hon kunde hålla sig i. Efter många försök kunde hon släppa stolen och åka själv.

– Tjooohoooo, jag kan! skrattade harungen och swishade ut på isen.

Känslan i magen var mjuk och glad. Varje sen kväll när människorna gått hem från bandybanan hoppade harungen i sina magiska skridskor och övade på isen. En natt hittade hon en anteckningsbok på en bänk. Skridskokul, övningar och lekar läste hon. Wow, jag måste ha hittat ett hemligt dokument!

Den natten höll harungen på med övningarna i Skridskokul-blocket tills hon blev så trött att hon somnade på en bänk. Hon kramade sin bandyklubba som ett gosedjur i famnen. Det var så barnen hittade henne nästa dag när de samlades för Skridskokul.

- Kom och var med oss när vi har Skridskokul, sa barnen.
- Hej, vem är du? frågade barnen.
- Hej, svarade harungen och satte sig upp. Jag...har inget namn faktiskt.
- Då får du heta Bandis, bestämde barnen.

Det riktigt lyste i harungens ögon, det namnet gillade hon!

- Men inte kan väl jag vara med, jag är ju en hare? sa Bandis.

- Jo, det är klart du kan, sa barnen. Skridskokul är för precis alla!

Barnen tog Bandis i tassen och åkte ut på isen. Hon fick visa hur hon lärt sig åka med hjälp av sina alldeles magiska skridskor och övningarna i den hemliga anteckningsboken.

I luften hördes Swish swosh. Det var ugglan Kloksson som landade på sargen.

- Ho ho! Ho ho! skrattade hon när hon såg Bandis ha så roligt på isen med barnen.

- Du hade rätt Kloksson, ropade Bandis, de magiska skridskorna trollade fram kompisar! Och titta ska du få se när jag sladdbromsar!

- Jag sa ju det, hoade Kloksson. Skridskor och bandy är verkligen för alla, till och med för harar.

Sedan den dagen är Bandis ofta med på Skridskokul. Nu har hon både ett fint namn, något riktigt roligt att göra och massor av fina kompisar.

Hon vill gärna bli din kompis också!

